

Arrest

nr. 163 630 van 8 maart 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 juni 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen besliste op 2 februari 2009 om aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Tegen deze beslissing tekende verzoeker beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 28 753 van 16 juni 2009 werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker geweigerd.

1.2. Op 6 juli 2009 werd aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.3. Verzoeker werd eind 2009 betrapt voor valse naamdracht en valsheid in geschriften en gebruik ervan.

1.4. Op 14 november 2009 werd aan verzoeker bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

1.5. Op 20 november 2009 werd verzoeker gerepatrieerd.

1.6. Verzoeker is vervolgens op een niet nader bepaald ogenblik het Rijk terug binnengekomen.

1.7. Op 26 januari 2012 werd verzoeker onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor inbreuken op de drugwetgeving.

1.8. Op 13 juni 2012 werd de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat verzoeker vrijgelaten werd onder voorwaarden en een borg had betaald.

1.9. Op 13 juni 2012 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de bestreden beslissing.

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie

wordt aan HE , geboren te Gos Kavaj op (...)1983, onderdaan van Albanië het bevel gegeven om uiterlijk op 19/06/2012 om middernacht het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende staten: Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland , tenzij hij (zij) voor deze landen over documenten beschikt.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Immigratie, en Maatschappelijke Integratie of zijn gemachtigde, W. Van Herbruggen, attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene werd van 26/1/2012 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de drugwetgeving

Indien dit bevel niet wordt opgevolgd, loopt hij/zij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

1.10. Verzoeker werd op 8 december 2015 opnieuw onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor inbreuken op de drugwetgeving.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verder in de toelichting bij het middel werpt verzoeker nog de schending op van artikel 5 van het EVRM. Hij betoogt: “(...) Verweerder was op datum van aflevering van het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker manifest op de hoogte van de beschikking van de Raadkamer te Brugge. Het is immers net omwille van deze beschikking van de Raadkamer - zoals verweerder ter kennis werd gesteld door de Procureur des Konings - dat dit litigieus bevel om het grondgebied te verlaten op 13.06.2012 werd afgeleverd. Verweerder is dan ook op de hoogte van de voorwaarden waaraan verzoeker zich dient te houden conform het vonnis, o.a.:

- het houden van een vast adres bij diens partner RZ ;
- actief meewerken aan het onderzoek en zich telkens op eerste verzoek aanbieden bij de gerechtelijke diensten wanneer hij daartoe verzocht wordt
- op alle proceshandelingen persoonlijk te verschijnen, zodra zulks van hem gevorderd wordt;

- zich onmiddellijk bij elke oproeping van om het even welke politionele overheid aanbieden.
De beschikking van de Raadkamer Brugge dd. 12.06.2012 bezit gezag van gewijsde. In strafrechtelijke beslissingen is dit gezag van gewijsde bovendien absoluut en van openbare orde, waardoor dit "erga omnes" geldt (zie VANDE LANOTTE, J. en DUJARDIN, J., Inleiding tot het Publiek Recht Deel I, Brugge, Die Keure, 1997, p. 145). Verweerder dient hier aldus ten stelligste rekening mee te houden bij het nemen van diens beslissing. Laat staan dat het verweerder toekomt om een volstrekt tegenstrijdige administratieve beslissing te nemen waarmee de bindende voorwaarden t.a.v. verzoeker volstrekt worden ondergraven / onmogelijk worden gemaakt. Eén en ander getuigt niet van zorgvuldig gedrag in hoofde van verweerder. Immers, door de beslissing van verweerder wordt verzoeker per definitie veroordeeld tot een hernieuwde opsluiting wat hij ook doet:

Bij verblijf bij zijn partner R, waarbij verzoeker zich perfect houdt aan diens bindende voorwaarden zoals opgelegd in de beschikking van de Raadkamer dd. 12.06 zal verweerder conform de bestreden beslissing van verweerder dd. 13.06 binnenkort worden opgepakt en opgesloten in een gesloten centrum m.o.o. repatriëring. Immers stelt de bestreden beslissing letterlijk: "indien dit bevel niet wordt opgevolgd, loopt hij/zij gevaar (...) naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel"

- Bij het opvolgen van het uitgevaardigd bevel om het grondgebied te verlaten van 13.06.2012 zou verzoeker onmiddellijk en onherroepelijk diens voorwaarden zoals bindend uitgevaardigd door de Raadkamer per beschikking dd. 12.06.2012 schenden en zou de gerechtelijke overheid zulks beschouwen aan een het zich onttrekken / vluchten in hoofde van verzoeker, waarbij vooralsnog diens voorwaardelijke invrijheidstelling zou worden herroepen en hernieuwde opsluiting van verzoeker het gevolg is. Verzoeker kan door de - minstens manifest onzorgvuldige - beslissing van verweerder dan ook geen enkele beslissing correct volgen ... zonder ten gevolge van de andere beslissing terug opgesloten te worden. Zulks is niet correct en onmogelijk verzoenbaar met artikel 5 EVRM. De opsluiting dient immers het ultimum remedium te zijn, terwijl om het even welke handeling van verweerder in casu tot opsluiting zal leiden. Eén en ander is enkel en alleenlijk het gevolg van het manifest onzorgvuldig handelen van verweerder, dewelke een beslissing uitvaardigde dewelke lijnrecht staat t.a.v. een nochtans erga omnes geldende beschikking van de Raadkamer. De verbreking van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op."

2.2. uit het administratief dossier blijkt dat de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg van Brugge met beschikking van 12 juni 2012 beslist om verzoeker in vrijheid te stellen onder voorwaarden zoals hierna vermeld:

"Stelt de inverdenkinggestelde in vrijheid onder de hierna volgende voorwaarden. namelijk:

1. Voorafgaandelijke betaling van een borgsom ten bedrage van drieduizend euro (3000 euro) te storten op rekening van de Ontvanger van de Deposito- en Consignatiekas, te 8000 Brugge, Koning Albert Maan 1-5 bus 3 (rek. Nr. 679- 2003446-08 - IBAN nr BE63 6792 0034 4608 - BICcode PCHQBEBB), waarvan het bewijs zal dienen voorgelegd te worden aan het ambt van de Procureur des Konings te Brugge, die zich met de verdere uitvoering van onderhavige beschikking zal gelasten.
2. Zich niet schuldig maken aan het plegen van nieuwe strafbare feiten.
3. Een vast adres houden bij zijn vriendin ZR, volgens besluiten van meester L. wonende te 8000 Brugge, Sint-Jorisstraat 22/0002. Elke wijziging van adres vooraf meedelen aan de onderzoeksrechter.
4. Actief meewerken aan het onderzoek en zich telkenmale op het eerste verzoek aanbieden bij de gerechtelijke diensten wanneer hij daartoe verzocht wordt.
5. Absoluut verbod om nog contact te onderhouden, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks met alle betrokken personen uit het dossier en met het drugmilieu in het algemeen.
6. Bij alle proceshandelingen persoonlijk te verschijnen, zodra zulks van hem gevorderd wordt.
7. Zich onmiddellijk bij elke oproeping van om het even welke politionele overheid aan te bieden.

De tweede tot en met de zevende voorwaarde beiden voor de duur van drie maanden."

Ter terechtzitting wordt de raadsman van verzoeker gemeld dat uit het administratief blijkt dat verzoeker op 8 december 2015 opnieuw onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst voor inbreuken op de drugwetgeving.

De termijn van drie maanden, verbonden aan de tweede tot en met de zevende voorwaarde, opgelegd door de raadkamer op 12 juni 2012, is ruim verstreken. De Raad dient vast te stellen dat verzoeker geen actueel belang heeft bij het middel waarbij hij betoogt dat hij voornoemde voorwaarden niet zal kunnen naleven, aangezien is gebleken dat hij in de mogelijkheid is geweest deze voorwaarden wel na te leven.

Het betoog dat hij mogelijk zal worden opgesloten met oog op repatriëring is zuiver hypothetisch en derhalve niet dienend. Bovendien blijkt dat verzoeker ondertussen opnieuw onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst.

Het enig middel is onontvankelijk. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC